

מקור המאמר בזוהר פרשת פינחס זף ריג ע"ב
שומר הברית מקיים ודובוק בשכינה

רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים פט) **שְׁמַרָה נֶפֶשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי הֹשֵׁעַ עַבְדָךְ וָגּוֹ.** סופיה דקרא אית לאספכלה, ולבתר קרא כללא, סופיה דקרא כתיב, הבוטח אליך, הבוטח בה מיבעי ליה, Mai הבוטח אליך. אלא בכיוול הדוד מבטח ליה, שלא יעבר ליה פלגות ליליא בשגגה, כמה דכתיב, (תהלים קיט) חצות לילה אקום להודות לך. קמתי מיבעי ליה. אלא, אקום, ואתקשר בה לעלמי.

שְׁמַרָה נֶפֶשִׁי, שְׁמֹור מִבְעֵי לֵיה. זה א תניון דלית את באורייתא שלא אית בה רזין עלאין ויקירין. שמירה. לכויד שא בריך הוא קאמיר, שמירה לההוא חולקא, דאתאחד ביה נפש. דבר נפשא נפקאת מהאי עלמא, אתי למירת עלמא (דאת). אי זכי, כמה חילין עלאין נפיקין לקבלא, ולנטרא לה, ולאעלא לה במדורא דדוחתאה, והאי ה' נטיל לה, לאתחדרא עמה בריש ירחוי ישבתי.

זהו רקחתה להתאחד עמה בראשי חדים ושבתו.

רבי יהודה פתח ואמר, (קהלים פט) **שְׁמַרָה נֶפֶשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי הֹשֵׁעַ עַבְדָךְ וָגּוֹ.** יש להסתכל בסוף הפסוק, ואחר כה על כל הפסוק. בסוף הפסוקفتح הבוטח אליה, צריך לו להיות הבוטח ברוי מה זה הבוטח אליך? אלא בכיוול הדוד מבטיח לו שלא י עבר עליו חצות הלילה בשנה, כמו שפתות (שם קיט) חצות לילה אקום להודות לך! אלא אcum, ואתקשר בה לעלמי.

שְׁמַרָה נֶפֶשִׁי, שמר היה צריך לו להיות והרוי למדנו שאין אותן בתורה שאין בה סודות עליונים ונכבדים. שמירה - לקדוש-ברוך-הוא הוא אמר, שמירה את אותו חלק שנאות בוט נפש. שכשיצאת הנפש מהעולם הזה, בא להרשות עולם (הבא). אם זוכה, כמה חילות עליונים יוצאים לקבלה ולשמר אותה ולהכנישה למדור מקומה. והה' הוא רקחתה להתאחד עמה בראשי חדים ושבתו.

וְאֵם לֹא זֹכֶה, כִּמֶּה שׁוֹמְרִי
חַק בְּעַלִּי דִּינִים מִזְדְּמָנִים מִולָּה
וּדוֹחִים אֲוֹתָה הַחִזְצָה. אָוי
לְאַוְתָה נֶפֶשׁ שְׁמַתְגָּלֶת
בְּרִיקְנוֹת, כְּמוֹ אָבִן בְּכָרֶ
הַקְּלָעַ. וְהוּ שְׁכָתוֹב (שמואל-א כה)
וְאֵת נֶפֶשׁ אִיבֵּיךְ יַקְלַעַנָּה בְּתוֹךְ
כַּפְּ הַקְּלָעַ. וְדוֹד בָּקָשׁ בְּקַשְׁתָו
לְפָנֵי הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְאָמַר
שְׁמַרְהָ נֶפֶשִׁי, שְׁלָא יַדְחֵוּ אֲוֹתָה
הַחִזְצָה. וּכְשִׁגְיָע (למילה, יפתחו לו)
מִולָּה, יַפְתַּחַו לָהּ פִּתְחִים,
וְתַקְבֵּל אֲוֹתָה לְפָנֶיךְ. כִּי חִסִּיד
אָנִי, וְכִי חִסִּיד נִקְרָא? אָמַר
רַبִּי יְהוּדָה, כֹּן, שְׁכָתוֹב (ישועה
כח) חִסִּיד דָוד הַנְּאָמָנִים. בְּגַלְל
כֵּה שְׁמַרְהָ נֶפֶשׁ, שְׁלָא תַּעֲזֹב
אֲוֹתָה לְלֹכֶת הַחִזְצָה.

רַבִּי יְצָהָק אָמַר, כֵּל בָּר נֶשׁ דָאִית לֵיה חַוְלָקָא
בְּצִדְיק, יַרְית לְהָאֵי אַרְץ, כִּמֶּה דְבָתִיב, (ישועה ט)
וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים וְגוֹ. וְהָאֵי צְדִיק חִסִּיד אַקְרָי. אָמַר
דָוד בְּתַר דְבָהָאֵי אַתְּר אַחִידָא, חִסִּיד אָנִי, וּבְגַין כֵּה
שְׁמַרְהָ נֶפֶשׁ, לְאַתְּקַשְּׁרָא בָּה.

רַבִּי חִיא פָּתָח, (תהלים פא) עֲדֹות בִּיהוּסָף שְׁמוֹ וְגוֹ.
הָא אָוקְמוֹה, דָאָולִיף שְׁבָעֵין פָּתָקִין, וְלַשׁוֹן
הַקָּדָשׁ יַתִיר. הַדָּא הִיא דְבָתִיב, (תהלים פא) שְׁפָת לֹא
יַדְעַתִּי אָשָׁמָע. אָבֵל מָאי עֲדֹות. תָא חִיזִי, בְּשֻׁעַתָּא
דְאַתְּתִיה דְפּוֹטִיפְרָה תֹות אַחִידָא בֵיה לְהָהִיא מַלָּה,
הָוה יוֹסֵף עֲבִיד גְּרָמִיה כְּמָאן דָלָא יַדָּע לִיְשָׁנָא
שְׁפָת לֹא יַדְעַתִּי אָשָׁמָע. אָבֵל מָה זוֹ עֲדֹות? בא וּראָה, בְּשֻׁעה שְׁאָשָׁת פּוֹטִיפְרָה אַחַזָּה בּוֹ לְאוֹתוֹ הַדָּבָר,
עָשָׂה יוֹסֵף עַצְמָו כְּמַי שְׁלָא יַדָּע לְשׁוֹנָה, וְיכַן בְּכָל יּוֹם עַד אֲוֹתָה שְׁעָה אַחֲרוֹנָה, שְׁכָתוֹב (בראשית לט)

וְאֵי לֹא זֹכֶה, כִּמֶּה גַּרְדִּינוּ טְהִירִין אַזְדְּמָנָן לְקַבְּלָה,
וְדַחְוּ לָהּ לְבָר. וְוַיַּהֲיָה נִפְשָׁא, דְמַתְגָּלְגָּלָא
בְּרִקְנִיא, כְּאָבָנָא בְּקִוְסְפִיתָא. הַדָּא הִיא דְבָתִיב, (שם ואל
א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אִיבֵּיךְ יַקְלַעַנָּה בְּתוֹךְ כַּפְּ הַקְּלָעַ. וְדוֹד
בְּעֵי בְּעוּתִיה קְפֵי קְרֵדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר, שְׁמַרְהָ
נֶפֶשִׁי, דָלָא יַדְחֵוּ לָהּ לְבָר. וּכְדָמְטֵי (ס"א לְקַבְּלָה, יפתחו
לוּ לְקַבְּלָה, יפתחוּ לָהּ פָּתָחִין, וְתַקְבֵּל לָהּ קְפֵה. כִּי
חִסִּיד אָנִי, וְכִי חִסִּיד אַקְרָי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִין.
דְבָתִיב, (ישועה נה) חִסִּיד דָוד הַגְּאָמָנִים. בְּגַין כֵּה שְׁמַרְהָ
נֶפֶשִׁי, דָלָא תַּשְׁבּוֹק לָהּ לְמַהְדָּךְ לְבָר.

רַבִּי יְצָהָק אָמַר, כֵּל בָּר נֶשׁ דָאִית לֵיה חַוְלָקָא
בְּצִדְיק, יַרְית לְהָאֵי אַרְץ, כִּמֶּה דְבָתִיב, (ישועה ט)
וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים וְגוֹ. וְהָאֵי צְדִיק חִסִּיד אַקְרָי. אָמַר
דָוד בְּתַר דְבָהָאֵי אַתְּר אַחִידָא, חִסִּיד אָנִי, וּבְגַין כֵּה
שְׁמַרְהָ נֶפֶשׁ, לְאַתְּקַשְּׁרָא בָּה.

רַבִּי חִיא פָּתָח, (תהלים פא) עֲדֹות בִּיהוּסָף שְׁמוֹ וְגוֹ.
הָא אָוקְמוֹה, דָאָולִיף שְׁבָעֵין פָּתָקִין, וְלַשׁוֹן
הַקָּדָשׁ יַתִיר. הַדָּא הִיא דְבָתִיב, (תהלים פא) שְׁפָת לֹא
יַדְעַתִּי אָשָׁמָע. אָבֵל מָאי עֲדֹות. תָא חִיזִי, בְּשֻׁעַתָּא
דְאַתְּתִיה דְפּוֹטִיפְרָה תֹות אַחִידָא בֵיה לְהָהִיא מַלָּה,
הָוה יוֹסֵף עֲבִיד גְּרָמִיה כְּמָאן דָלָא יַדָּע לִיְשָׁנָא
שְׁפָת לֹא יַדְעַתִּי אָשָׁמָע. אָבֵל מָה זוֹ עֲדֹות? בא וּראָה, בְּשֻׁעה שְׁאָשָׁת פּוֹטִיפְרָה אַחַזָּה בּוֹ לְאוֹתוֹ הַדָּבָר,
עָשָׂה יוֹסֵף עַצְמָו כְּמַי שְׁלָא יַדָּע לְשׁוֹנָה, וְיכַן בְּכָל יּוֹם עַד אֲוֹתָה שְׁעָה אַחֲרוֹנָה, שְׁכָתוֹב (בראשית לט)

דיליה, וכן בכל יומא עד היה שעתה בתרייתא, דכתיב (בראשית לט) ותתפשו בגדיו. מי ותתפשו. אלא בגין דעביד גרים מאי דלא ידע לישנא. ורוח הקדש צווה לך ליה, (משלי ז) לשمرך מאשה זורה מגבירה אמרה היליקה. מי קא משמע לנו. אלא כל מאן דגיטיר גרים מהאי, אתקשר בה בשכינה, ואחד בה הוא עדות. ומאי הוא. הדתוסף היה. דכתיב, עדות ביהוסף שלו. אוף הבא י' אתוסף בפניהם, על דקני בהאי.

ותתפשו בגדיו. מה זה ותתפשו? אלא משום שעשה עצמו כמו שלא ידע לשונת ורוח הקדש צוותה כנגדו: (משל ז) לשمرך מאשה זורה מנכירה אמרה היליקות. מה בא להשמיינו? אלא כל מי ששומר עצמו מזוה, מתקשר לשכינה ואחו באotta עדות. ומה? ה' שנטוספה בו, שכתוב עדות ביהוסף שלו. גם כאן התוספה י' בפינחס על שקנא בזה.

ספר אור הזוהר (עמוד 326)

ו רבעינו נחמן מברסלב, וכותבו יגון עליינו אמן, הפליג מאד במה פעמים בשבח גדרת קדשות התקוני זהר

רבינו נחמן מברסלב, וכותבו יגון עליינו אמן, ידע כל דבריו ה"ען חיים" ו"פרי עץ החיים" וכל כתבי האר"י זכרונו לברכה מספר הזוהר והעקר מתוקנים. והמוכן מדבריו היה שה היה בימי נערו. והפליג מאד במה פעמים בשבח גדרת קדשות התקוני זהר. וזה רגיל לעסוק בו ביותר בסכל ההשנה, אפילו שלא בימי אליל.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח) ז בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.

ח) על ספר התקונים בלבד לא יספיקו אלפיים ספרים וכל עוזרות אילן נביות לבאר עצם רבוי השודות ורמיות שיש שם

שמעתי מפי הקדוש פעם אחד שדבר בהפלגת גדורות נוראות תורתנו הקדושה. אמר: הלא כל ספר תקונים הוא על תבת בראשית בלבד. ועל ספר התקונים בלבד לא יספיקו אלפיים ספרים לבאר עצם רבוי השודות שיש שם, אשר לא ייכל העיון, כדי לעסוק בכל גדרת קדשות התקונים הקדושים, אשר כל עוזרות אילן נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמיותתו וכו'. וכל ספר התקונים עם כל מה שנכלל בו בוגבר לעיל, הוא רק פרוש על תבת בראשית בלבד, וכן על תבת בראשית ברא יכוין גם כן לעשوت ספר תקונים עם רבוי סודות וכו' בוגבר לעיל.

ומזה יכולין להבין ולשער קצת נביות עמינות תורתנו הקדושה, כי בין על כל תבה ותבה של התורה יש סודות רבים כמו הספרות הכלולים ב"ספר התקונים" שהוא על תבת בראשית בלבד. ועתה, כללותות התורה הקדושה שיש בה הרבה תבות באלו, מה נדרשו סודותיה, אשר אי אפשר לבאר ולדבר מזה כלל.

ט) רק על ידי התגליות סודות חכמת האמת יבוא מشيخ צדקה

מה שבכתב ברעה מהימנה פרשת תצא ר' רע"ח שאמרו לררעה מהימנה ובגינך יתפרקן ישראל ויחרון לאטריהו. ולית חילא למשיחון. למפרק לישראל, בר מינך. ובגינך אינון מתעכביון. אשלים מלון יקרו אילין וכו', עד באן לשונו הקדוש. והלשון ובגינך אינון מתעכביון יתמה כל עובר ויתפלא, הילא איך יתכן לומר שהרעה מהימנה יעקב (חס ושלום) המשיחון לבוא לנו לנו.